

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo, som det har været nævnt, en genfrem-sættelse for tre af punkternes vedkommende.

Jeg skal derfor gøre det kort, idet jeg også henviser til den tale, jeg holdt, sidste gang beslutningsforslaget blev behandlet.

For det første synes jeg, vi skal kunne vælge det fornavn, vi har lyst til at have. Der er ingen som helst grund til, at der er nogle myndigheder, der bestemmer, om noget er hannavn eller hunnavne. Vi ved jo udmærket godt, at det allerede i dag kan være utrolig svært at finde ud af, om et navn er et hannavn eller et hunnavn; Inge er jo på norsk et hannavn og på dansk et hunnavn, og der er andre. Jeg var netop ude for et navn i dag – nu vil jeg ikke nævne det, for så kan det være, der er en, der kommer i klemme med det – og jeg havde aldrig hørt det fornavn før, og jeg troede bestemt, at det var en hun, og det viste sig at være en han. Så jeg synes ikke, det er så enkelt mere.

Det andet, jeg vil sige, og som jeg også sagde sidst, men som jeg godt vil understrege, handler om cpr-numre. Jeg synes, at cpr-numre og cpr-numre på køn er en utrolig vigtig ting. Derfor er jeg lodret uenig i Enhedslistens målsætning, som fremgår af bemærkningerne, at man vil have, at det kønspecifikke i cpr-numrene skal forsvinde. Jeg synes bare, det er utrolig praktisk, at man kan køre registre og alt muligt i lyset af, at man har et kønsopdelt cpr-register. Netop i lyset af f.eks. ligestillingsdiskussionen fra i går, må jeg sige, at det er ret afgørende, at vi kan køre ud, at kvinder har dårligere lønforhold end mænd. Det er ikke, fordi det har hjulpet alverden, men det kan man da håbe på at det kan gøre på et eller andet tidspunkt.

Så den langsigtede målsætning er jeg imod, selv om jeg da er enig med Enhedslisten i, at vi ikke vil have et system, der juridisk og kulturelt belønner én bestemt livsform. Det ligger der for mig ikke i, at vi har en kønsopdelt statistik. At man så skal kunne få lov at ændre sit cpr-nummer, er en anden snak, men der mener jeg igen kun, at det kan ske efter en kønsskifteoperation.

Det tredje er så, i hvilket omfang man skal kunne få en kønsskifteoperation. Det synes jeg vi skal gå igennem i udvalget, så vi får større viden om det.

Så vil jeg opfordre Enhedslisten til, at vi får afgivet en beretning på det her forslag. Det fik vi ikke sidste år. Det synes jeg vi skal gøre i år, så-

Kl. 16:26

dan at vi i hvert fald på en eller anden måde får skrevet nogle ting ned, eventuelt måske også sat nogle ting i gang, så vi ikke skal have forslagene hvert år, bare fordi de ligesom ikke bliver fær-digbehandlede.

Kl. 16:29

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det ordfører for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

Kl. 16:29

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Debatten i dag har været en lille smule anderledes, end den var sidste år. Sidste år havde vi faktisk en lang række udvekslinger af synspunkter om, hvad der nu var natur, og hvad der var samfundsskabt og socialt skabt. Jeg vil bare sige, at en af baggrundene for det her forslag fra Enhedslistens side jo er et forsøg på ligesom at understrege, at vi synes, at man i den kultur, vi lever i, og i det samfund, vi lever i, gør alt for meget ud af at understrege nogle forskelle, som man hævder er naturligt betingede, kønsligt betinget, men som efter vores opfattelse på mange områder er socialt betinget, og at kønsforskelle bruges til at undertrykke nogle mennesker med.

Det er jo ikke, fordi vi benægter, at der i de fleste tilfælde er forskel på de mennesker, også fysisk, der opfatter sig som kvinder og mænd, men man skal bare passe på med at lade disse naturlige forskelle fungere som en meget begrænsende faktor. Jeg vil bare give et enkelt eksempel, inden jeg går over til det mere konkrete indhold af det her beslutningsforslag. I min ungdom kunne kvinder ikke løbe mere end 1.500 m. Det var i strid med deres natur, og på OL-programmet var det sådan, at de ikke løb mere end 1.500 m. Så begyndte de lige pludselig at løbe maratonløb, og i dag ved vi godt, at der intet er ved den kvindelige natur, der forhindrer dem i at løbe maratonløb. De fleste kvinder løber maratonløb hurtigere, end jeg gør, uden at jeg vil påstå, at det så skulle være særlig naturligt.

Så til selve debatten i dag, som jo i stedet for blev meget konkret, og det tror jeg for så vidt kan være godt, hvis man nu i den her sammenhæng går efter at opnå resultater. Det tror jeg faktisk er vigtigt, for der er tale om mennesker, som har reelle problemer. Der er ikke tale om mange mennesker, men der er tale om mennesker, der har reelle problemer. Der vil jeg så knytte nogle enkelte bemærkninger til de enkelte dele af forslaget.